

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CXCVI. Indulgentia Plenaria iis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum
Regularium Barnabitarum visitaverint die festo S. Francisci Salesii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

ut Assistentium, & Admonitoris valeret præsens electio, eo scilicet nixu fundamento, quod talis sit numeri imparis ratio, ut in duas partes inæquales divisi major pars non superet medietatem, sed sit tantum major medietas. Si vero per Compromissarios res dirimenda foret, eorum major pars sufficeret ad electionis vim, & firmitatem. Cumque eadem difficultas in posterum occurrere possit, quoties scilicet numerus suffragantium est impar, & plura medietate requiruntur suffragia, statutum est præsens Decretum Sanctæ Sedi Apostolicæ esse exhibendum, ut ejus auctoritate confirmetur, idemque in posterum servata numeri proportionem fiat, quod nunc actum est.

Mortuo Superiore Generale, Vicario autem Generale legitime impedito cuius sit, Congregationem regere.

§. 3. Quoniam Constitutionibus a Summo Pontifice confirmatis sancitum est defuncto Superiore Generali ejus esse, quem ipse in Vicarium Generalem nominaverit, vel Primi Assistantis, si Vicarius nominatus non fuerit, aut officio suo fungi non possit, Congregationem regere usque ad electionem Superioris Generalis, nullusque assignatur modus judicandi de qualitate, & diuturnitate impediti, quo Vicarius Generalis decineretur, censuit Conventus solvendam difficultatem, ut sequitur, quod si contingeret illum, qui in scheda manu propria defuncti Superioris scripta, nominatus est Vicarius Generalis e vita decessisse, aut gravi morbo detineri, aliove modo impediri, quo minus intra unam, aut alteram hebdomadam suo officio, ut par est, vacare possit, de quo morbo, aut impedimento Assistantes cum Sacerdotibus ejus Domus, ubi sunt Arculus, modo in Congregatione post emissam vota sexennium exegerint, ad plura suffragia eodem obitus die, & quamprimum fieri poterit judicabant, ita tamen, ut in ea deliberatione primus Assistent non sit præsens, tunc primum Assistentem Superioris Generalis admittere tanquam Vicarium Generalem tenebuntur, ita ut Vicarius Generalis nominatus, sed impeditus, etiam si postea convalescat, aut ab absentia, alteriusve generis impedimento liber fiat, nullum amplius Jus habeat ad regendam Congregationem, cumque præsens Decretum maxime sit momenti ad tuendam domesticam tranquillitatem, & ad longe removenda quælibet dissidia ad Sanctam Sedem Apostolicam deferretur, ut illis vis, ac firmitas inconcessa addatur.

Petita super his Apostolica confirmatio.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipse Joannes Superior generalis Decreta hujusmodi, quo firmitus subsistant, ac serventur exactius, Apostolica confirmationis Nostræ præsidio communiri, & alias opportune in præmissis a Nobis provideri summopere desideret.

Concedit Clemens.

§. 5. Nos prædictum Joannem Superiorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta cum in eis contentis auctoritate præfata tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interveniri, seu intervenisse dici, censi, vel prætendi possent, supplemus, & sanamus.

Assistenti etiam Generali admissio tanquam Vicario Generali, omnes elargitur facultates, quæ Vicario Ge-

§. 6. Præterea, quod præfatus Assistent pro tempore admissus, tanquam Vicarius Generalis dictæ Congregationis modo superius enunciato gaudeat, ac potitur ejusdem facultatibus, quas fe. re. Clemens Papa XI. Prædecessor noster per suas in simili forma Brevis die 9. Septembris 1704. expeditas literas pro tempore itidem existentis

Vicario Generali, sive nominato a Superiore generali sive electo in Conventu Generali Congregationis prædictæ tribuit, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

§. 7. Decernentes easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab iis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari, illisque respective plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dictæ Congregationis, aliisque quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præfatis pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Martii 1737. Pontificatus nostri Anno Septimo.

Tollit contraria.

Dat. die 26. Martii 1737. An. VII.

Indulgentia Plenaria iis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum Regularium Barnabitarum visitaverint die festo S. Francisci Salefii.

CXCVI.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **A**lias fe. re. Benedictus PP. XIII. Prædecessor Noster, omnibus, & singulis Clericis, Regularibus Congregationis S. Pauli Decollati Barnabitarum nuncupatorum vere penitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dictæ Congregationis ubicumque existent. die festo S. Francisci Salefii a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino perpetuo concessit, prout in literis in simili forma Brevis die 7. Aprilis 1728. Pontificatus sui anno quarto desuper expeditis, plenius continetur.

Indulgentiam de qua in rubrica concessit Benedictus XIII. solis Clericis Regularibus Barnabitis.

§. 2. Nunc autem Nos ad augmen. fidelium religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, nec non supplicationibus dilecti filii Joannis Baptistæ Gropallo Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem a memorato Benedicto Prædecessore concessam, ut petitur, ad omnes utriusque sexus Christianos, qui vere similiter penitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti aliquam ex Ecclesiis Congregationis hujusmodi die festo Sancti Francisci Salefii a primis Vesperis usque ad occasum

Eandem extendit Clemens ad omnes Christianos.

Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, ubique, ut petitur, oraverint, eandem plenariam Indulgentiam, & remissionem consequantur auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuo extendimus, & ampliamus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Transumptis
fidem addit.

§. 3. Volumus autem ut earundem presentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, seu Procuratoris Generalis dictæ Congregationis munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis presentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 28.
Martii 1737.
An. VII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Martii 1737. Pontificatus nostri Anno Septimo.

F. Card. Oliverius.

CXCVII.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo Monasterium Sanctæ Mariæ Sagittarii Ordinis Cisterciensis unicum declaratur Provincia Thuscæ ejusdem Ordinis.

C L E M E N S P P . X I I .

Ad futuram rei memoriam.

Decretum
Congregationis,
de quo in Rubrica.

§. 1. E Manavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium prepositorum in causa dismembrationis Monasterii Sanctæ Mariæ Sagittarii nuncupat. Provincia Thuscæ Anglonen. Diocesis. Ordinis Cisterciensis Sancti Bernardi, & Reunionis Provincia Calabriæ ejusdem Ordinis, inter dilectos Filios superiores utriusque Provincia super, Infra scriptis Dubiis vertente Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Anglonen., seu Ordinis Cisterciensis. Antiquissimum & Insigne Monasterium S. Mariæ Sagittarii Ordinis Cisterciensis situm in Provincia Basilicata, seu Lucania Diocesis Anglonen. in Regno Neapolis, quod ante annum 1633. a suo Superiore Regulari de per se regebatur, fuit ad preces Superiorum Calabriæ a san. mem. Urbano VIII. qui omnia Monasteria Cisterciensium erexerat in Provincias, de dicto anno 1633. unum Provincia Calabriæ, & Lucania, sed quia modico annorum intervallo sub regimine Calabriæ in Disciplina Regulari, & substantiis notabiliter decreverat, provide fa. me. Alexan. VII. ad obviandum tot malis (audito voto clar. mem. Card. Franciotti tunc ejusdem Ordinis Protectoris, bon. me. R. P. D. Fagnani, & de Alteriis hujus Sac. Congregationis tunc Secretariis, postea san. mem. Clem. X.) Motu proprio, & matura deliberatione segregavit a Provincia Calabriæ, & sub die 1. Octob. 1664. univit, & aggregavit Regimini Cisterciensium Provincia Thuscæ, sub quo Gubernio pacifice, & cum Incremento spirituali, & temporali Patres vixerunt, Regnantibus san. me. Alexan. VII., & Clem. IX. & solummodo ad san. mem. Clem. X. reclamantibus Patribus Regiminis Calabriæ, fuerunt eorum preces a Sanctissimo remissæ huic Sac. Congregationi: quæ auditis prius relationibus trium Archiepiscoporum Viciniorum Regni, scilicet Matheranensis, S. Severinæ, & Rosanensis, causa mature discussa referentibus clar. mem. Card. Imperiali, & Cybo, post plures propositiones sub die 15. Martii 1674. prodit resolutio. Observandum esse Breve san. mem. Alexan. VII. super unione Monasterii S. Mariæ Sagittarii facta Congregationi S. Bernardi ejusdem Ordinis Provincia Thuscæ -- a qua resolutione non reclamarunt Patres Regiminis Calabriæ nisi de anno 1699. quo tempore remissis eorum precibus a san. me. INNOCEN. XII. ad Sacram

Congregat. super statu Regularium, eadem sub die 13. Januarii 1699. rescriptis -- servandam esse resolutionem anni 1674. -- Postmodum PP. Regiminis Calabriæ anno 1726. inauditis PP. Regiminis Thuscæ extorserunt a san. mem. Benedicto XIII. Breve subreptitum & obreptitum reunionis ejusdem Monasterii prefatæ eorum Provincia Calabriæ, sed recurrentibus postea PP. Superioribus Regiminis Thuscæ, & Monasterii S. Mariæ Sagittarii ad SS. D. N. Clementem PP. XII. feliciter regnantem pro aperiitione oris adversus d. Breve, ac remissis eorum precibus ad hanc Sacram Congregationem, referente prius clar. mem. Card. Nicolao Spinula, & postmodum Eminentissimo, & Reverendissimo D. Card. Porzia, disputata fuerunt infra scripta Dubia -- Primo -- An intret arbitrium pro aperiitione oris adversus Breve san. mem. Benedicti XIII. in casu, & quatenus affirmative -- Secundo -- An sit standum prædicto Brevi, seu potius alteri san. mem. Alexandri VII. in casu &c. Sac. Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita referente Eminentissimo Domino Cardinali de Porzia Ponente Partibus auditis ac re mature perpena ad supra scripta Dubia sequentem in modum respondendum censuit, prout respondit, videlicet -- Ad primum Affirmative -- Ad secundum servandum esse Decretum Alexandrinum. Romæ 17. Septembris 1736. -- Reproposita vero causa sub infra scripta die Ponente eodem Eminentissimo de Porzia, ipsamet Sacra Congregatio rescriptis -- Pro executione Decreti emanati sub die 17. Septembris 1736. Romæ 15. Februarii 1737. Card. Franciscus Barberinus C. Arch. Calcedonen. Sec. Loco + Sigilli.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Monachi primodi dicti Monasterii nobis nuper exponi fecerunt ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum presentium tantum consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentēs Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non Provincialium, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro

Petita Apo-
stolica con-
firmatio.

Conceditur.

Sic ubique
judicandum.

Obstantium
derogatio.

plene,